

Competitiveness Newsletter

ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 เดือนธันวาคม 2554

ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค
เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ในแผนฯ 11
(2555-2559)

เกร็ดน่ารู้ : ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทาง การค้า (Enabling Trade Index)	1-4
สถานการณ์ภาคการผลิตและบริการ	5-6
สถานการณ์ผลกระทบจากอุทกภัยต่อภาคการผลิตและเศรษฐกิจ และมาตรการฟื้นฟูในเบื้องต้น	4-5
ดัชนีชี้วัดความสามารถในการแข่งขัน	6-8
	9

ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค
เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ในแผนฯ 11 (2555-2559)

ในช่วงของการจัดทำแผนฯ 11 จากการประเมินสถานการณ์การพัฒนาพบว่า มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการขยายตัวของชีวอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ในเอเชีย รวมทั้งตลาดเกิดใหม่ในเอเชีย และแอฟริกา ฯลฯ ซึ่งจะมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในอนาคต จึงได้กำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม” เป็นยุทธศาสตร์ใหม่ในแผนฯ 11 ซึ่ง

จะสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยใช้โอกาสการเชื่อมโยง สร้างความร่วมมือเชิงหุ้นส่วนการพัฒนาโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจกับประเทศ

ในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคอาเซียน และนอกภูมิภาค รวมถึงการเชื่อมโยงห่วงโซาการผลิตระดับโลก ระบบการผลิต โลจิสติกส์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และทักษะต่างๆ ไปจนถึงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและแรงงาน รวมถึงการเปิดกว้างต่อตลาดเงินและตลาดทุนที่มีศักยภาพโดยเฉพาะในภูมิภาคอาเซียน และเอเชียแปซิฟิกเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ฯลฯ ซึ่งในขณะนี้แผนฯ 11 อยู่ในขั้นตอนของการประกาศใช้แผนฯ โดยยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงฯ มีสาระโดยสรุป ดังนี้

1. สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

1.1 สถานการณ์ความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาค

1.1.1 การดำเนินนโยบายความสัมพันธ์กับประเทศ เพื่อนบ้านในอนุภูมิภาค มีกรอบความร่วมมือระดับอนุภูมิภาคที่สำคัญ ได้แก่ แผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (Greater Mekong

Subregion Economic Cooperation Program: GMS) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (Ayeyawaddy-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy: ACMECS) และกรอบแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) ซึ่งเป็นกลไกและพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียน และส่งผลกระทบต่อการลงทุนทั้งจากประเทศในอนุภูมิภาคและจากประเทศสมาชิกในอาเซียน รวมทั้งจากประเทศภายนอกอาเซียน

1.1.2 ปัจจุบันมหาอำนาจต่างให้ความสำคัญและพยายามกำหนดยุทธศาสตร์เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ACMECS โดยในแผนฯ 12 ของจีน ได้พยายามเปิดพื้นที่เศรษฐกิจด้านมณฑลยูนนานและกวาสีเชื่อมโยงออกสู่กลุ่ม GMS ญี่ปุ่นร่วมพัฒนาในกรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำโขง-ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาได้เสนอกรอบความร่วมมือสหรัฐอเมริกาและประเทศลุ่มแม่น้ำโขงตอนใต้ เป็นต้น

1.2 สถานการณ์ในกรอบอาเซียน

1.2.1 การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2558 จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงในภูมิภาคอาเซียนที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน กล่าวคือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2.2 การผลักดันการดำเนินงานตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity) จะมีส่วนสำคัญในการเพิ่มพูนความเชื่อมโยงทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎระเบียบ และด้านประชาชน ซึ่งจะทำให้บรรลุพันธกรณีในการสร้างประชาคมอาเซียนในปี 2558

1.2.3 การรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดโอกาสทางการค้าและการลงทุนที่เพิ่มขึ้นให้กับไทย อีกทั้งส่งผลให้ไทยมีศักยภาพที่จะเป็นจุดเชื่อมโยงที่สำคัญในการเชื่อมโยงทางการคมนาคมและขนส่งของอาเซียน

1.2.4 การรวมตัวกันของอาเซียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคอย่างครอบคลุมโดยเฉพาะด้านการป้องกันภัยที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น ไข้หวัดนก การค้ามนุษย์ การ

การก่อการร้าย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ยาเสพติด และปัญหาโลกร้อน เป็นต้น

1.3 สถานการณ์ในกรอบเอเชียแปซิฟิก

1.3.1 การเชื่อมโยงระหว่างอาเซียนกับกลุ่มอำนาจเดิมและกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ที่พยายามเข้ามามีบทบาทในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ เช่น กรอบ ASEAN+3 ASEAN+6 และกรอบ ASEAN-US และใช้การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit) เป็นยุทธศาสตร์ในการรักษาประโยชน์ของกลุ่มกับมหาอำนาจต่างๆ ในโลก

1.3.2 ประเทศไทยดำเนินนโยบายในเชิงรุกในการกำหนดยุทธศาสตร์การเป็นผู้นำร่วมในอาเซียนกับประเทศในกลุ่มเอเชียแปซิฟิก และยังคงใช้ประโยชน์ในกรอบเอเปค

1.3.3 ประเทศไทยเปิดกว้างต่อพัฒนาการด้านการจัดตั้งกลุ่มความร่วมมือที่เกิดขึ้นใหม่ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ กรอบ Asia-Middle East Dialogue (AMED) ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือระหว่างเอเชีย ตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ กรอบความตกลง Trans Pacific Partnership (TPP) ที่สหรัฐฯ มีบทบาทหลักต้น (สมาชิก ได้แก่ นิวซีแลนด์ ชิลี สิงคโปร์ บรูไน ออสเตรเลีย มาเลเซียเปรู สหรัฐอเมริกา เวียดนาม) เป็นต้น

2. การประเมินความเสี่ยง ความเสี่ยงภายในประเทศซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเชื่อมโยงกับภูมิภาค ได้แก่

2.1 ผู้ประกอบการไทยขาดศักยภาพในการออกไปลงทุนลงทุน และขาดความพร้อมต่อการแข่งขันเสรีภายในประเทศ

2.2 แรงงานไทยขาดการยอมรับมาตรฐานฝีมือแรงงานมีข้อจำกัดด้านภาษา ฯลฯ

2.3 ภาครัฐที่เกี่ยวข้องขาดความรู้ในการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์และการคมนาคมขนส่งภายใต้แผนแม่บทความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน และขาดกลไกกลางในการบูรณาการแผนงานและโครงการในระดับพื้นที่

2.4 การมีบทบาทในเชิงตั้งรับต่อประเด็นความเคลื่อนไหวในการสร้างข้อกีดกันทางการค้าใหม่ๆ เช่น ปัญหาโลกร้อน ความแห้งแล้ง และขาดแคลนน้ำในหลายภูมิภาคของโลก เป็นต้น

2.5 ความไม่พร้อมในการพัฒนาเมืองชายแดนและเขตเศรษฐกิจชายแดนของไทยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

2.6 ข้อจำกัดที่ทำให้การขับเคลื่อนการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งผ่านแดนและข้ามแดนล่าช้า

2.7 ความไม่แน่นอนทางการเมืองและความมั่นคงในประเทศเพื่อนบ้าน

3. การสร้างภูมิคุ้มกัน

จากการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างภูมิคุ้มกัน ได้แก่

3.1 การกำหนดบทบาทและทิศทางการพัฒนาของประเทศที่กระตุ้นให้เกิดการเติบโตและเชื่อมโยงของสาขาต่างๆ ทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ระหว่างประเทศ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้มีการลงทุนพัฒนาจากต่างประเทศและภายใต้กรอบความร่วมมือภาคีรัฐและภาคเอกชน เพื่อให้สามารถ

ยกระดับให้เป็นแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Corridor) ฯลฯ

3.2 การใช้ศักยภาพความได้เปรียบของที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ และศักยภาพของพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อสร้างฐานการผลิตให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก โดยเฉพาะการเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจการแปรรูปอาหาร การท่องเที่ยว บริการทั้งด้านสุขภาพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

3.3 การสร้างความเข้มแข็งและการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวของผู้ประกอบการไทย เช่น ในสาขาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เป็นต้น โดยเน้นบทบาทของสภาธุรกิจ ฯลฯ

3.4 การพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนแบบมีสมดุลบนพื้นฐานของการสร้างผลประโยชน์ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและความไว้วางใจระหว่างกัน ในลักษณะหุ้นส่วนการพัฒนาที่มีความเสมอภาค

4. วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

4.1 วัตถุประสงค์

4.1.1 เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศในเชิงยุทธศาสตร์

4.1.2 เพื่อเสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน การเงินและโอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งเชื่อมโยงด้านการค้าการลงทุนกับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ในเอเชียและกลุ่มเศรษฐกิจใหม่ในเอเชียแปซิฟิก

4.1.3 เพื่อผลักดันบทบาทไทยให้เป็นส่วนสำคัญของความร่วมมือการพัฒนาภายใต้กรอบต่างๆ ได้แก่ อนุภูมิภาคอาเซียน อาเซียนและพันธมิตร รวมทั้งเอเชียแปซิฟิก

4.2 เป้าหมาย

4.2.1 ระบบห่วงโซ่อุปทานในอนุภูมิภาคมีความเชื่อมโยงระหว่างกันเพื่อรองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

4.2.2 ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค บนพื้นฐานของผลประโยชน์และความมั่นคงร่วมกัน

4.2.3 เพิ่มสัดส่วนการใช้สิทธิประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรีต่อมูลค่าส่งออกรวมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50.0 ในปี 2559 ภายใต้ความตกลงฯ ที่เจรจาแล้วเสร็จ และเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการเข้าถึงตลาดใหม่ที่เป็นกรอบการค้าเสรี

4.2.4 ลดต้นทุนการประกอบธุรกิจภายในประเทศและระหว่างประเทศภายในภูมิภาคให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

4.2.5 เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและการลงทุนโดยตรงของไทยในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ให้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.0 และร้อยละ 10.0 ต่อปี ตามลำดับ

4.3 ตัวชี้วัด

4.3.1 ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้า (Enabling Trade Index) รวมทั้งดัชนีย่อยความสามารถในการบริหารจัดการ ณ พรมแดนของประเทศไทย และดัชนีย่อยความสามารถด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ

4.3.2 อันดับความยาก-ง่ายในการประกอบธุรกิจ ใน 5 ด้านที่มีลำดับสำคัญ ได้แก่ การเริ่มต้นธุรกิจ การได้รับสินเชื่อ การค้าระหว่างประเทศ การดำเนินการให้เป็นไปตามข้อตกลง และการขออนุญาตก่อสร้าง

4.3.3 อัตราการเติบโตของมูลค่าการค้าชายแดน ระหว่างไทยกับประเทศในอนุภูมิภาค

4.3.4 อัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนของ ผู้ประกอบการไทยในประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน

5. แนวทางการพัฒนา

ให้ความสำคัญต่อการเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ โดยสรุป ดังนี้

5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) ร่วมกับยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิระวดี - เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) ความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และความร่วมมือภายใต้คณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์ร่วมในการพัฒนาพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย (Thailand-Malaysia on Joint Development Strategy for Border Areas: JDS) เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ โดย

5.1.1 พัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล โดยเฉพาะบริการขนส่งทั้งทางถนน รถไฟ รถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง และการขนส่งทางน้ำ/การเดินเรือชายฝั่ง ด้านศุลกากรชายแดน ศูนย์เศรษฐกิจชายแดน และการอำนวยความสะดวกการผ่านแดน การปรับปรุงประสิทธิภาพความเชื่อมโยงระบบการขนส่ง ระบบอำนวยความสะดวกการเดินทางการค้า และการขนส่งสินค้าผ่านแดนและข้ามแดน โดยรัฐลงทุนนำพร้อมทั้งเปิดโอกาสการร่วมลงทุนแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

5.1.2 ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดจำนวนเอกสาร ต้นทุนการดำเนินงาน และระยะเวลาที่ใช้ในกระบวนการขนส่งผ่านแดนและข้ามแดน

5.1.3 พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มศักยภาพของภาคเอกชนไทย รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการของไทยในระดับสากล โดยไทยสนับสนุนทางวิชาการกับประเทศเพื่อนบ้าน ในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

5.1.4 เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ โดยเชื่อมโยงเครือข่ายการขนส่งรวมทั้งสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับพื้นที่เศรษฐกิจขนาดใหญ่ในประเทศเพื่อนบ้านกับเขตเศรษฐกิจชายแดนไทยและพื้นที่เศรษฐกิจตอนใน โดยมีศูนย์ประสานงานระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านบริเวณเมืองชายแดนที่สำคัญ

5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยมุ่งเน้นความร่วมมือ สร้างฐานการผลิตตามแนวพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจ โดย

5.2.1 พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตร และการแปรรูป และการท่องเที่ยว การร่วมพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการร่วมส่งเสริม R&D เชิงพาณิชย์ครบวงจร เป็นต้น

5.2.2 พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดนให้มีบทบาทการเป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ มาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ขีดความสามารถของบุคลากรและผู้ประกอบการท้องถิ่น เป็นต้น

5.2.3 บูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยอาจพัฒนาไปสู่การเป็นคลัสเตอร์การผลิตร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคม ซึ่งจะต้องมีการเตรียมการ ได้แก่

5.3.1 พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพ ในการร่วมพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ ภาคการผลิต รวมทั้งผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งมีระบบการเยียวยาฯ เป็นต้น

5.3.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ตลอดจนยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน ทักษะภาษา และความรอบรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น

5.3.3 กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการนำเข้า ตลอดจนการกำหนดระบบบริหารจัดการร่วมด้านการพัฒนาทักษะและด้านคุณสมบัติของแรงงานนำเข้า

5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ โดย

5.4.1 รักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ เช่น เอเปค กรอบการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก รวมทั้งติดตาม และพิจารณาเข้าร่วมกรอบที่เป็นทางเลือกใหม่ เช่น กรอบ Asia-Middle East Dialogue (AMED) และกรอบความตกลง Trans Pacific Partnership (TPP) ในลักษณะเชิงรุก เป็นต้น

5.4.2 รักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่ เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน โอกาสในการเข้าถึงนวัตกรรมและโอกาสในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่เปิดกว้าง

5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ ผ่านกิจกรรมเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและการเคลื่อนย้ายแรงงาน โดย

5.5.1 เร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศ และจัดทำแผนบูรณาการกับประเทศเพื่อนบ้านด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาและทักษะแรงงาน เป็นต้น

5.5.2 ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษในการผลิตเพื่อส่งออก การสร้างตราสัญลักษณ์ และเครือข่ายธุรกิจ การสนับสนุนสินเชื่อ การให้ความรู้การจัดตั้งธุรกิจและการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ เป็นต้น

5.5.3 คัดกรองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยสนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนไทยในต่างประเทศ สนับสนุนการฝึกอบรมทักษะฝีมือและภาษา การสร้างหลักประกัน การคุ้มครองดูแลการจัดส่งแรงงานฯ เป็นต้น

5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย ที่ส่งผลกระทบต่อสถานะทางเศรษฐกิจในระยะยาว โดย

5.6.1 พัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ภัยพิบัติ ภัยคุกคามมนุษย์ และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ รวมถึงการรักษาผลประโยชน์ของชาติทั้งทางบกและทางทะเล

5.6.2 เตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน โดยพัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาค โดยให้มีการบริหารจัดการโดยใช้แผนดำเนินธุรกิจต่อเนื่อง เป็นต้น

5.6.3 ร่วมมือในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคภัยประเภทที่เกิดขึ้นใหม่ในโลก โดยสร้างศักยภาพในการเตรียมความพร้อมรับการดูแลด้านสาธารณสุข

5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดย

5.7.1 ดำเนินการตามกรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค อาทิ แผนงานด้านสิ่งแวดล้อมและ

ความหลากหลายทางชีวภาพ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ เป็นต้น

5.7.2 เสริมสร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่น่าสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น การขยายอุตสาหกรรมสีเขียว การใช้พลังงานทดแทน การผลิตที่มีคาร์บอนต่ำ การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

5.8 การผลักดันการจัดทำความตกลงการค้าเสรี และวางแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น โดยกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบ สร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจ

5.9 การส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติใช้ประเทศไทยเป็นฐานธุรกิจ ในภูมิภาคเอเชียและการสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร โดย

5.9.1 สนับสนุนให้นักลงทุนต่างชาติใช้สิทธิประโยชน์การจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค เพื่อเพิ่มศักยภาพให้ประเทศไทยเป็นจุดสำคัญของการลงทุนในภูมิภาค

5.9.2 ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกองค์ระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการใช้ไทย เป็นฐานการค้าในความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น ให้พร้อมต่อการเชื่อมโยงทิศทางการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงในบริบทโลก เอเชียแปซิฟิกอาเซียน และอนุภูมิภาค โดย

5.10.1 เสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่น โดยการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างสัมพันธและความเข้าใจที่ดีต่อกันในระดับประชาชนผ่านการเชื่อมโยงเครือข่ายทางชุมชนและวัฒนธรรม

5.10.2 สนับสนุนกลไกการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (กบก.) คณะกรรมการ ก.ร.อ. จังหวัด และคณะกรรมการ ก.ร.อ. กลุ่มจังหวัด รวมทั้งหน่วยงานด้านความมั่นคงในพื้นที่ ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน

5.10.3 ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทย เพื่อสร้างความใกล้ชิดทางสังคม วัฒนธรรม และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

สถานการณ์ภาคการผลิตและบริการ

สาขาเกษตรกรรม ในไตรมาส 3 ปี 2554 ขยายตัวลดลงร้อยละ 0.9 จากที่ขยายตัวร้อยละ 6.7 ในไตรมาสก่อน เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกข้าวในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลางได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม ทำให้ข้าวนาปี และนาปรังบางส่วนได้รับความเสียหายส่งผลให้ผลผลิตลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 25.7 ส่วนยางพาราลดลงร้อยละ 10.9 เนื่องจากมีฝนตกชุกในแหล่งผลิตสำคัญ อย่างไรก็ตามผลผลิตปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี

ก่อนร้อยละ 19.0 เนื่องจากการขยายตัวของพื้นที่ให้ผลผลิตราคาสินค้าเกษตรขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 7.7 โดยราคายางพาราแผ่นดิบขึ้น 3 และปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.7 และ 10.3 ซึ่งชะลอลงจากร้อยละ 36.4 และ 44.7 ในไตรมาสก่อน ตามลำดับ โดย (1) ราคายางพาราชะลอตามอุปสงค์ในตลาดโลก เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา และยุโรป และ (2) ราคาปาล์มน้ำมันชะลอตามราคาในตลาดโลกเนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดมากทั้งผลผลิตของไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในขณะที่ช่วงเดียวกันราคาข้าวเปลือกขยายตัวร้อยละ 14.3 จากการที่ผู้ประกอบการส่งออกข้าวมีความต้องการซื้อข้าวเก็บสำรองไว้ก่อนการปรับเปลี่ยนนโยบายดูแลราคาสินค้าเกษตรจากมาตรการประกันราคา มาเป็นการรับจำนำข้าวเปลือกซึ่งจะเริ่มดำเนินการในวันที่ 7 ตุลาคม 2554 การลดลงของผลผลิตสินค้าเกษตรและการชะลอตัวของราคาสินค้าเกษตรสำคัญส่งผลให้รายได้เกษตรกรขยายตัวเพียงร้อยละ 7.4 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 43.1 และ 25.7 ในไตรมาสแรกและสองของปีตามลำดับ

สาขาอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ 3.1 จากที่หดตัวร้อยละ 0.1 ในจากไตรมาสที่ผ่านมา เป็นผลมาจากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกที่ขยายตัวร้อยละ 14.3 4.3 และ 9.2ตามลำดับ หลังจากประสบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิจากประเทศญี่ปุ่นเมื่อต้นปี รวมทั้งการปรับตัวดีขึ้นของการก่อสร้างภาคเอกชน ทำให้อุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง เช่น ปูนซีเมนต์และคอนกรีต ขยายตัวร้อยละ 4.0 และ 9.3 ตามลำดับ

เกร็ดน่ารู้

ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้าของไทย (Enabling Trade Index)

จัดทำขึ้นโดยองค์การการวัดอันดับ World Economic Forum (WEF) เป็นการวัดอันดับและให้คะแนนความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้าของประเทศต่างๆในภาพรวม โดยมุ่งประเมินปัจจัย นโยบาย และการเอื้ออำนวยการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการข้ามแดนโดยเสรี มีตัวแปรในการจัดทำดัชนีทั้งหมด 39 ตัว ซึ่งนำมาจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ การสำรวจความคิดเห็นผู้บริหาร โดย WEF ข้อมูล Comtrade, Trains และ lega Carta database ซึ่งคำนวณโดย International Trade Centre, รายงานการสำรวจความยากง่ายในการประกอบธุรกิจของธนาคารโลก ข้อมูลความตกลงการให้บริการทางอากาศ โดยองค์การค้าโลก และองค์การ UNCTAD เป็นต้น

โครงสร้างดัชนี ETI ประกอบด้วย 4 เกณฑ์ชี้วัด ได้แก่ การเข้าถึงตลาด (Market Access) การบริหารจัดการ ณ จุดผ่านแดน (Border Administration) โครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Transport & Communication Infrastructure) และสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ (Business Environment (แผนภูมิ 1)

อย่างไรก็ตาม จากการที่สถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจโลกยังไม่คลี่คลาย ประกอบกับค่าเงินบาทที่ยังคงผันผวนทำให้อุปสงค์จากต่างประเทศต่อสินค้าอุตสาหกรรมบางประเทศของไทยหดตัวลง เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม หลดดิสก์ไดรฟ์และเครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ ที่หดตัวร้อยละ 26.5 9.8 และ 39.4 ตามลำดับ ส่วนดัชนีสินค้าคงคลังไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับไตรมาสก่อน แสดงให้เห็นว่ายังคงมีการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มสินค้าคงคลังในระบบอย่างต่อเนื่องอัตราการใช้จ่ายในการผลิตในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 64.5 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนและช่วงเดียวกันของปีที่แล้วที่มีอัตราการใช้จ่ายในการผลิตร้อยละ 59.1 และร้อยละ 64.2 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญที่มีอัตราการใช้จ่ายในการผลิตมากกว่าร้อยละ 80 ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 90.3) การผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (ร้อยละ 83.7) การผลิตยางรถยนต์ (ร้อยละ 83.4) การผลิตเครื่องปรับอากาศ (ร้อยละ 82.6) การผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 80.8) และการผลิตเม็ดพลาสติก (ร้อยละ 80.5) ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้จ่ายในการผลิตน้อยกว่าร้อยละ 50 เช่น การผลิตยาสูบ (ร้อยละ 49.6) การผลิตเหล็กกล้า (ร้อยละ 49.4) การผลิตเครื่องนุ่งห่ม (ร้อยละ 48.2) อุตสาหกรรมสิ่งทอ (ร้อยละ 44.8) การผลิตหนังฟอก (ร้อยละ 40.7) และการผลิตเฟอร์นิเจอร์ (ร้อยละ 28.9) เป็นต้น

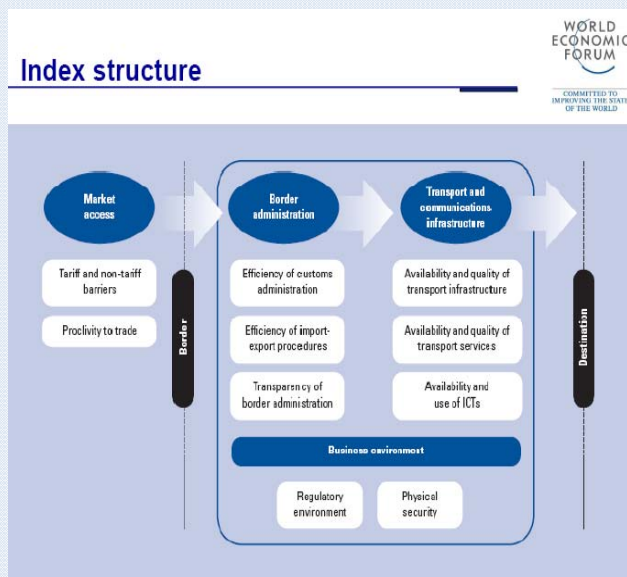
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ 10.0 ชะลอตัวจากไตรมาสที่ผ่านมาที่ขยายตัวร้อยละ 19.8 ไตรมาสนี้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาประเทศไทยจำนวน 4.7 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.7 ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวจากทวีปเอเชีย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศจีน เกาหลี และญี่ปุ่น ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.2 43.8 และ 38.1 ตามลำดับ ส่งผลให้อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 56.9 ปรับตัวดีขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนที่ร้อยละ 46.7 ด้านรายรับจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้มีมูลค่า 197,815 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 142,424 ล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.9 การท่องเที่ยวภายในประเทศยังคงขยายตัว สะท้อนจากจำนวนเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารของสายการบินต้นทุนต่ำที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.4 และ 25.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ตามลำดับ

เหตุการณ์น้ำท่วมในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ในไตรมาสนี้ ไม่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมากนัก จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติยังคงขยายตัว อย่างไรก็ตามเมื่อเหตุการณ์น้ำท่วมได้ขยายมาถึงเขตปริมณฑลและกรุงเทพมหานครตั้งแต่เดือนตุลาคม และสถานการณ์ยังไม่คลี่คลาย ประกอบกับประเทศต่างๆจำนวน 42 ประเทศ (ข้อมูล ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2554) ได้ออกประกาศเตือนเกี่ยวกับสภาวะน้ำท่วมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในช่วงปลายเดือนตุลาคม 2554 ลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาประเทศไทยในเดือนตุลาคมมีจำนวน 1.4 ล้านคน เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 7.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอตัวเมื่อเทียบกับเดือนกันยายนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.7

ดัชนีความสามารถในการอำนวยความสะดวกทางการค้าของไทย (Enabling Trade Index) (ต่อ)

แผนภูมิ 1 โครงสร้างดัชนี ETI

- ❖ การเข้าถึงตลาด วัดอุปสรรคทางด้านภาษีและไม่ใช้ภาษี รวมถึงความปรารถนาในการค้า (proclivity to trade)
 - ❖ การบริหารจัดการ ณ จุดผ่านแดน วัด 1.ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการด้านศุลกากร โดยวัดอุปสรรคของกระบวนการศุลกากร ดัชนีบริการศุลกากร 2.ประสิทธิภาพของกระบวนการส่งออก-นำเข้า โดยวัดประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของการ clearance และระยะเวลา เอกสารและค่าใช้จ่ายในการนำเข้า (ใช้ข้อมูลอันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ ของธนาคารโลก) และ 3. ความโปร่งใสของการบริหาร ณ จุดผ่านแดน วัดค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายปกติในการนำเข้าและส่งออก และดัชนีภาพลักษณ์ในการคอร์รัปชัน
 - ❖ โครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและเทคโนโลยีสารสนเทศ วัดความเพียงพอและคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ความเพียงพอและคุณภาพของบริการขนส่ง และความเพียงพอและการใช้บริการสื่อสารและสารสนเทศ (ICTs)
 - ❖ สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ วัดสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบและความปลอดภัยทางด้านการกายภาพ
- อันดับ ETI ในปี 2553 ซึ่งเป็นข้อมูลล่าสุด พบว่า ในกลุ่มเอเชียแปซิฟิก และอาเซียน ประเทศสิงคโปร์ มาเป็นอันดับ 1 ตามด้วยฮ่องกง อันดับ 2 เดนมาร์ก อันดับ 3 สวีเดน อันดับ 4 และสวิตเซอร์แลนด์ อันดับ 5 ส่วนในกลุ่มอาเซียน ไทยอยู่ในลำดับที่ 60 ในขณะที่ญี่ปุ่นอยู่ในอันดับที่ 25 สาธารณรัฐเกาหลีอันดับที่ 27 ไต้หวัน อันดับ 28 มาเลเซีย อันดับ 30 จีน อันดับ 48 อินโดนีเซีย อันดับ 68 เวียดนาม อันดับ 71 ฟิลิปปินส์ อันดับ 92 และเวียดนาม อันดับ 92 ตามลำดับ

สถานการณ์ผลกระทบจากภาวะอุทกภัยต่อภาคการผลิตและเศรษฐกิจในภาพรวม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ. 2554 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) โดยมีนายวีรพงษ์ รามางกูร เป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรี (นายยงยุทธ วิชัยดิษฐ์) และรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เป็นรองประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายพันศักดิ์ วิญญรัตน์ นายกิจจา ผลภาษี นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์ นายวิษณุ เครืองาม นายศุภวุฒิ สายเชื้อ เลขธิการนายกรัฐมนตรี เลขธิการคณะรัฐมนตรี ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย เป็นกรรมการ โดยคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่หลักในการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ได้นำเสนอผลกระทบจากภาวะอุทกภัย ในการประชุม กยอ. ครั้งที่ 1/2554 ในวันอังคารที่ 14 พฤศจิกายน 2554 โดยสรุป ดังนี้

สถานการณ์อุทกภัย ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน 2554 มีพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยรวมทั้งสิ้น 64 จังหวัด แบ่งเป็นพื้นที่ที่ยังคงประสบอุทกภัยอยู่จำนวน 22 และพื้นที่ที่อยู่ระหว่างฟื้นฟู 42 จังหวัด ส่งผลให้มีราษฎรได้รับความเดือดร้อน 1,310,446 ครัวเรือน และมีผู้เสียชีวิต 562 ราย สูญหาย 2 ราย

1. ความเสียหายต่อเศรษฐกิจ

1.1 ภาคเกษตร ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม – ปัจจุบัน 2554 (1) ด้านพืช มีเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ 1,131,109 ราย พื้นที่การเกษตรคาดว่าจะเสียหาย 11.20 ล้านไร่ แบ่งเป็น ข้าว 9.18 ล้านไร่ พืชไร่ 1.51 ล้านไร่ พืชสวนและอื่นๆ 0.51 ล้านไร่ (2) ด้านประมง มีเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจำนวน 125,055 ราย พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำคาดว่าจะเสียหาย แบ่งเป็น บ่อปลา 204,171 ไร่ บ่อกุ้ง/ปู/หอย 33,262 ไร่ กระชัง/บ่อซีเมนต์ 203,861 ตารางเมตร และ (3) ด้านปศุสัตว์ เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบ 164,891 ราย และสัตว์ได้รับผลกระทบรวมทั้งสิ้น 13.41 ล้านตัว

1.2 ภาคอุตสาหกรรม (1) นิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและปทุมธานี 6 แห่ง ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมไอบีเทค นิคมอุตสาหกรรมบางปะอิน นิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร สวนอุตสาหกรรมโรจนะ นิคมอุตสาหกรรมนวนคร สวนอุตสาหกรรมบางกะดี มีพื้นที่โดยรวม 20,416 ไร่ จำนวนโรงงานทั้งสิ้น 748 บริษัท มูลค่าเงินลงทุน 286,500 ล้านบาท และมีการจ้างงาน 362,000 คน และ (2) นิคมอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาน้ำ

ท่าม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง นิคมอุตสาหกรรมบางชัน นิคมอุตสาหกรรมบางพลี นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ ซิตี้ นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟที และนิคมอุตสาหกรรมบางปู

1.3 การส่งออก มูลค่าการส่งออกของไทยใน 9 เดือนแรกของปี 2554 มีมูลค่า 176,640 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 24.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยคาดว่าปัญหาอุทกภัยจะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกในไตรมาสสุดท้ายของปี 2554 และทำให้การส่งออกทั้งปีจะ ขยายตัวได้ในอัตราร้อยละ 20.6 หรือคิดเป็นมูลค่าประมาณ 235,453 ล้านดอลลาร์ สรอ.

1.4 ผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในปี 2554 จากการประเมินความเสียหายในเบื้องต้นโดย สศช. ความเสียหายด้านการเกษตร อุตสาหกรรม บริการ จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาประจำปี ลดลง 206,101 ล้านบาท และส่งผลให้อัตราการขยายตัวเศรษฐกิจโดยรวมลดลงร้อยละ 2.0 ดังนั้นคาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2554 จะขยายตัวประมาณร้อยละ 1.8 ลดลงจากเดิมที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.8

ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2554 เห็นชอบ มาตรการด้านสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับ ผลกระทบจากอุทกภัย ในวงเงินรวม 325,000 ล้านบาท โดยในส่วน ของสินเชื่อผู้ประกอบการ มีดังนี้

❖ **การค้ำประกันสินเชื่อของอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม** ครอบคลุมวงเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์ วงเงิน 120,000 ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2554 ดังนี้ (1) วงเงินค้ำประกัน 100,000 ล้านบาท ระยะเวลา 7 ปี ยกเว้นค่าธรรมเนียมค้ำประกันให้ 3 ปีแรก (2) ให้ ธนาคารพาณิชย์คิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับลูกค้าที่ได้รับการค้ำประกันใน อัตราร้อยละ 3 ต่อปีในช่วง 3 ปีแรก หลังจากนั้นให้เป็นไปตามอัตรา ตลาด ซึ่งประมาณการว่าสามารถปล่อยสินเชื่อได้ 120,000 ล้านบาท และ (3) รัฐชดเชยให้กับบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ทั้งสิ้นไม่เกิน 23,000 ล้านบาท (ชดเชยค่าธรรมเนียมค้ำประกัน 3 ปีแรก 5,250 ล้านบาท และชดเชยความเสียหายสูงสุดไม่เกิน 17,750 ล้านบาท)

❖ **สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับผู้ประกอบการ** วงเงิน 50,000 ล้านบาท โดย (1) ธนาคารออมสินร่วมให้สินเชื่อกับธนาคาร พาณิชย์ในสัดส่วนร้อยละ 50 ทั้งนี้ได้กำหนดวงเงินของธนาคารออมสิน จำนวน 20,000 ล้านบาท เพื่อรวมกับวงเงินของธนาคารพาณิชย์ จำนวน 20,000 ล้านบาท รวมเป็นวงเงินสินเชื่อ 40,000 ล้านบาท โดย คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2554

❖ **สินเชื่อจากธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่าง ประเทศแห่งญี่ปุ่น (JBIC)** วงเงิน 50,000 ล้านบาท โดย กระทรวงการคลังจะประสานกับ JBIC เพื่อให้พิจารณานำเงินเข้าฝาก ธนาคารพาณิชย์ที่ต้องการเงินเพื่อปล่อยสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการที่

ประสบอุทกภัย โดยจะมีการหารือในเงื่อนไขทางการเงินของวงเงิน ดังกล่าวต่อไป

❖ **สินเชื่อเพื่อพัฒนาระบบป้องกันอุทกภัย โดย ธนาคารออมสิน** วงเงิน 15,000 ล้านบาท ซึ่งเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2554 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการ โดยมอบหมายให้ คณะกรรมการเพื่อให้ความช่วยเหลือ พ้นฟู เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ จากสถานการณ์อุทกภัยด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และความเป็นอยู่ ของประชาชน (กศอ.) พิจารณาในรายละเอียด และนำเสนอ คณะกรรมการเพื่อให้ความช่วยเหลือ พ้นฟู เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ จากสถานการณ์อุทกภัย (กพย.) พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอ คณะรัฐมนตรี ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการ กพย. ครั้งที่ 1/2554 เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2554 ได้ให้ความเห็นชอบมาตรการดังกล่าว

แนวทางการฟื้นฟูธุรกิจญี่ปุ่นในประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้นำเสนอที่ประชุม กยอ. ครั้งที่ 1/2554 ในวันอังคารที่ 14 พฤศจิกายน 2554 ทราบเรื่อง นายวิโรจน์ รามางกูร ประธาน กรรมการยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ (กยอ.) ได้หารือกับภาคเอกชนญี่ปุ่น นำโดยนาย Setsuo Iuchi ประธาน JETRO ประเทศไทย และนาย Kyoichi Tanada กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2554 ในประเด็นข้อเสนอแนวทางของภาคเอกชนญี่ปุ่นในการฟื้นฟู ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมระหว่างไทยและญี่ปุ่น และหารือร่วมกับ บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด เรื่องแนวทางช่วยเหลือ อุตสาหกรรมยานยนต์ของญี่ปุ่นในประเทศไทย สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. การหารือร่วมกับ JETRO และหอการค้าญี่ปุ่น (JCC) โดย JETRO ได้เสนอมาตรการเพื่อฟื้นฟูเยียวยาอุตสาหกรรมญี่ปุ่นใน

ประเทศไทย 5 ประเด็นหลัก ดังนี้

1.1 มาตรการระยะสั้นเพื่อ ฟื้นฟูอุตสาหกรรมที่ได้รับ ผลกระทบ ได้แก่ (1) ให้วีซ่า และใบอนุญาตทำงานแก่ ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ (2) เร่งรัดขั้นตอนและยกเว้นภาษี

วัตถุดิบและอุปกรณ์นำเข้าในการทำมาสะอาด พ้นฟูโรงงาน และ ติดตั้งเครื่องจักร (3) เร่งรัดการซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคในโรงงาน (4) เร่งรัดจัดการขยะและของ เสีย (5) เสริมความแข็งแกร่งของ ระบบป้องกันน้ำท่วมในเขตนิคม อุตสาหกรรม และ (6) อำนวย ความสะดวกขั้นตอนและสิทธิ ประโยชน์ด้านการลงทุน

1.2 มาตรการฟื้นฟูความเชื่อมั่นจากนานาชาติรวมทั้งบริษัท ประกันภัย ได้แก่ (1) สร้างระบบป้องกันน้ำท่วมในเขตอุตสาหกรรม (2) ประกาศแนวทางบริหารจัดการน้ำในอนาคต และ (3) แสดงความ

มุ่งมั่นของ
รัฐบาลใน
การป้องกัน
น้ำท่วมและ
ภัยพิบัติใน
อนาคต

1.3 มาตรการสร้างโอกาสการ

จ้างงานสำหรับแรงงานไทย ได้แก่ (1) ให้การสนับสนุนทางการเงิน โดยเฉพาะแก่ SMEs (2) ให้
ยังคงการจ้างพนักงาน
เงินกู้ระยะสั้นแก่ SMEs
ต่างประเทศที่อยู่ใน
(3) ลดขั้นตอนในการ
หรือแรงงานไทย
ทำงานที่ญี่ปุ่นหรือ
ชั่วคราว

เพื่อให้
ไว้ (2) ให้
และบริษัท
เครือข่าย
บางส่วนไป
ประเทศอื่น

1.4 มาตรการฟื้นฟูความสามารถในการแข่งขันของ
อุตสาหกรรมไทย ได้แก่ (1) ส่งเสริม
การส่งออกสินค้าไทยในช่องทางต่างๆ
เช่น งานแสดงสินค้าในต่างประเทศ (2)
พัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์
สำหรับอุตสาหกรรม (3) ส่งเสริมและ
เชิญชวนสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค
(Regional Office Headquarters)
ต่างๆ ให้มาลงทุนในประเทศไทย และ (4) รมรณรงค์การท่องเที่ยวใน
ประเทศไทย (“Visit Thailand”)

1.5 การขยายตลาด
สำหรับอุตสาหกรรมไทยโดย
ส่งเสริมการเชื่อมโยงในภูมิภาค
ได้แก่ (1) ส่งเสริม FTAs และสร้าง
โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อ
เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
ในภูมิภาค และ (2) ส่งเสริมการ
ลงทุนในประเทศต่างๆ ในภูมิภาค รวมทั้งในญี่ปุ่น

2. การหารือร่วมกับบริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด
เรื่องแนวทางช่วยเหลืออุตสาหกรรมยานยนต์ของญี่ปุ่นในประเทศไทย
มีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ปัจจุบันบริษัทโตโยต้าใช้ไทยเป็นฐานการผลิตใหญ่ โดยมี
การส่งออกไปยัง 113 ประเทศทั่วโลก

2.2 บริษัทโตโยต้า
ยืนยันว่าจะยังคงใช้ไทย
เป็นฐานการผลิตต่อไป
และจะพิจารณาลงทุน
เพิ่มเติมในปีหน้า รวมทั้ง
ยังมุ่งมั่นจะเป็นผู้นำ
อุตสาหกรรมยานยนต์ใน
ประเทศไทย โดยตั้งเป้า
จะผลิตรถยนต์ให้ได้ 1
ล้านคันในปีหน้า

2.3 ขอให้รัฐบาลไทยพิจารณาให้ความช่วยเหลือ
ผู้ประกอบการยานยนต์ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.3.1 พิจารณาการสนับสนุนให้ครอบคลุมบริษัท SMEs
ญี่ปุ่น ที่มาลงทุนผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ในไทยด้วย

เสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งจะมี
ผลกระทบอย่างมากต่อการลงทุนของนัก
ลงทุนญี่ปุ่นในไทย

2.3.2 รัฐบาลควรให้
ความสำคัญกับการรักษา

2.3.3 ควรส่งเสริมเรื่องการพัฒนาแรงงานสำหรับ

อุตสาหกรรมยานยนต์ เนื่องจากบริษัทโต
โยต้า มีแผนที่จะลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี
หน้า จึงมีต้องการแรงงานจำนวนมาก

เครื่องชี้วัดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ

อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทย			2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553				
International Institute for Management Development (IMD)			26	25	29	33	27	26	26				
จำนวนประเทศที่นำมาจัดอันดับ			51	60	61	55	55	57	58				
World Economic Forum (WEF)			32	33	35	28	34	36	38				
จำนวนประเทศที่นำมาจัดอันดับ			104	117	125	131	134	133	139				
เครื่องชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของไทย	2552	2553	2552				2553				2554		
			Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3
สมรรถนะเศรษฐกิจโดยรวม													
1. อัตราเพิ่มของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	-2.3	7.8	-7.0	-5.2	-2.8	5.9	12.0	9.2	6.7	3.8	3.2	2.7	3.5
เกษตร	1.3	-2.3	5.2	-1.1	0.6	0.4	-2.2	1.5	-3.3	-3.5	7.6	6.7	-0.9
อุตสาหกรรม	-6.1	4.8	-15.0	-9.7	-7.1	8.7	22.9	17.6	11.5	4.8	1.7	-0.1	3.1
อุตสาหกรรมเบา	-3.9	0.6	-1.8	-4.3	-8.9	-1.0	-2.2	0.8	5.1	3.2	0.6	0.3	0.3
อุตสาหกรรมวัตถุดิบ	-1.7	3.2	-10.2	-6.1	0.8	9.6	13.5	8.6	5.4	8.2	-0.1	1.5	2.3
อุตสาหกรรมสินค้าทุนและเทคโนโลยี	-9.2	8.2	-27.6	-14.8	-9.0	15.8	56.5	36.1	18.4	4.8	3.1	-0.9	5.2
บริการ	-0.3	5.1	-3.0	-2.2	-0.3	4.6	8.6	5.6	4.4	4.8	3.4	4.6	3.9
2. มูลค่าการส่งออกสินค้าและบริการ (พันล้านบาท)	5,155	6,122	1,176	1,176	1,380	1,424	1,444	1,557	1,569	1,552	1,711	1,737	1,907
3. ปริมาณการส่งออก (% การขยายตัว)	-11.6	14.7	-12.8	-20.8	-17.3	7.2	22.8	32.4	13.7	9.1	18.5	11.5	21.6
สินค้า	-13.6	17.3	-17.5	-22.4	-15.5	3.1	16.8	28.4	13.1	-12.2	18.5	1.52	9.80
บริการ	-7.7	3.9	-13.8	-14.8	-9.9	7.7	15.8	-5.8	5.0	-1.0	5.9	-20.39	13.70
4. มูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการ (พันล้านบาท)	4,486	5,679	903	1,041	1,205	1,337	1,374	1,407	1,467	1,430	1,609	1,685	1,863
5. ปริมาณการนำเข้า (% การขยายตัว)	-23.3	21.5	-32.7	-28.1	-28.2	-2.9	52.1	35.1	21.8	10.5-	17.1	19.8	27.0
สินค้า	-23.1	26.5	-35.1	-28.9	-24.1	-3.7	44.8	31.3	24.9	12.0-	18.5	4.78	10.56
บริการ	-14.6	2.0	-13.4	-6.1	-17.5	-20.4	-2.3	1.3	5.4	3.5-	5.6	-0.67	-5.30
6. การลงทุนรวม (% การขยายตัว)	-9.2	9.4	-16.9	-9.6	-5.6	-4.7	12.1	11.3	8.0	6.4	9.3	4.1	3.3
ภาคเอกชน	-13.1	13.8	-19.1	-15.3	-11.3	-6.2	13.8	17.8	14.5	9.2-	12.6	8.6	9.1
ภาครัฐ	2.7	-2.2	-9.3	8.8	8.4	0.6	6.9	-4.9	-5.2	-3.1	-1.4	-9.9	-10.9
7. การส่งเสริมลงทุนจาก BOI													
จำนวนกิจการที่ขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,489	1,591	210	215	340	727	290	333	451	517	431	436	515
เงินลงทุน (พันล้านบาท)	638.1	447.4	120.6	59.5	118.7	425.1	109.1	80.8	93.1	167.2	111	131	197
จำนวนกิจการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริม	1,003	1,566	213	210	264	316	354	346	389	472	407	446	321
เงินลงทุน (พันล้านบาท)	281.3	491.3	32.4	64.0	79.6	105.4	88.2	139.4	148.4	115.3	110	143	21
จำนวนกิจการที่ได้รับบัตรส่งเสริม	962	1,338	249	221	221	271	320	287	326	409	374	377	403
เงินลงทุน (พันล้านบาท)	293.0	448	88.0	68.5	57.8	78.7	93.2	150.2	129.8	114.8	92.6	135	110.6
8. ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ	44.5	50.9	37.9	43.6	45.6	36.5	37.9	49.3	50.4	51.4	53.1	50.4	50.6
9. รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ (พันล้านบาท)	543.8	586.0	195.9	141.7	152.8	96.7	119.3	175.1	199.1	135.6	170.8		
10. จำนวนนักท่องเที่ยว (พันคน)	14,149	15,841.7	3,645	2,964	3,284	4,256	4,660	2,857	3,694	4,588.5	5,334	4,400	4,700
11. ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรม	166.1	190.0	146.2	158.5	174.6	185.2	191.8	186.4	191.8	190.6	187.6	181.7	195.2
12. อัตราการใช้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรม	56.1	63.2	52.1	53.9	57.8	60.5	63.1	62.6	64.2	63.6	62.6	59.12	64.5
ประสิทธิภาพของภาครัฐ													
13. การเบิกจ่ายงบประมาณ (%)	91.8	95.8	26.8	10.7	21.7	24.7	23.3	25.4	22.3	24.7	25.5	23.8	24.1
14. งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (พันล้านบาท)	227.6	228.6	43.4	64.7	56.6	62.9	91.5	308.6	282.8	392.8	60.73		
15. สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP (%)	44.3	41.9	40.8	41.6	42.4	44.2	43.9	42.4	42.6	42.7	42.4	41.3	40.7
ประสิทธิภาพของภาคเอกชน													
16. อัตราเพิ่มของผลผลิตภาพแรงงานรวม (%)	-4.1		-8.9	-7.0	-4.1	4.0	9.1	-	-	-			
เกษตร	-0.5		1.9	-3.7	-0.7	0.3	-1.6	-	-	-			
อุตสาหกรรม	-3.4		-10.3	-5.1	-6.8	9.3	22.4	-	-	-			
บริการ	-4.8		-7.4	-6.1	-4.0	-1.6	2.3	-	-	-			
โครงสร้างพื้นฐาน													
17. จำนวนโทรศัพท์พื้นฐานต่อ 100 คน (เลขหมาย)	98.1		99.5	98.9	98.5	98.1	97.4	-	-	-			
18. จำนวนโทรศัพท์เคลื่อนที่ต่อ 100 คน (เลขหมาย)	98.58		93.55	95.73	96.66	98.58	101.32	102.69	104.16	-			

ที่มา : 1/ 3/ 5/ 6/ 14/ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

13/ สำนักงบประมาณ 15/ กระทรวงการคลัง

2/ 4/ 8/ 9/ 11/ 12/ ธนาคารแห่งประเทศไทย

16/ บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

7/ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

10/ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559)
2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554), ผลกระทบโดยรวมในประเทศ ไตรมาสที่ 3/2554
3. World Economic Forum (2008) , The Global Enabling Trade Report 2008 : Benchmarking the ease of getting goods across borders
4. World Economic Forum (2011), The Global Enabling Trade Report : Aid for Trade Review Meeting, Jakarta

เจ้าของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ที่ปรึกษา : นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ เลขาธิการ สศช. นายปรเมธี วิมลศิริ รองเลขาธิการ สศช. นายไพโรจน์ โพธิวงศ์ ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน นางวนิดา มหากิจ ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน นายชูวิทย์ มิตรชอบ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ นางสมศรี เหลืองมณีรัตน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านวางแผนยุทธศาสตร์ นางปิยนุช วุฒิสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านยุทธศาสตร์การผลิตและบริการ

กองบรรณาธิการ : นางสาวมารยาท สมุทรสาคร นายอภิชัย ธรรมเสริมสุข นางสาวสมถวิล ฤทธิ์เรียงนาม นายวิชานันท์ นิवादจินดา

ติดต่อกองบรรณาธิการ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เลขที่ 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100 โทร 0-2280-4085 ต่อ 3600, 5205, 3624 โทรสาร 0-2281-1821 – 2 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : cdo@nesdb.go.th

กรุงเทพฯ 10100 โทร 0-2280-4085 ต่อ 3600, 5205, 3624 โทรสาร 0-2281-1821 – 2 ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : cdo@nesdb.go.th